

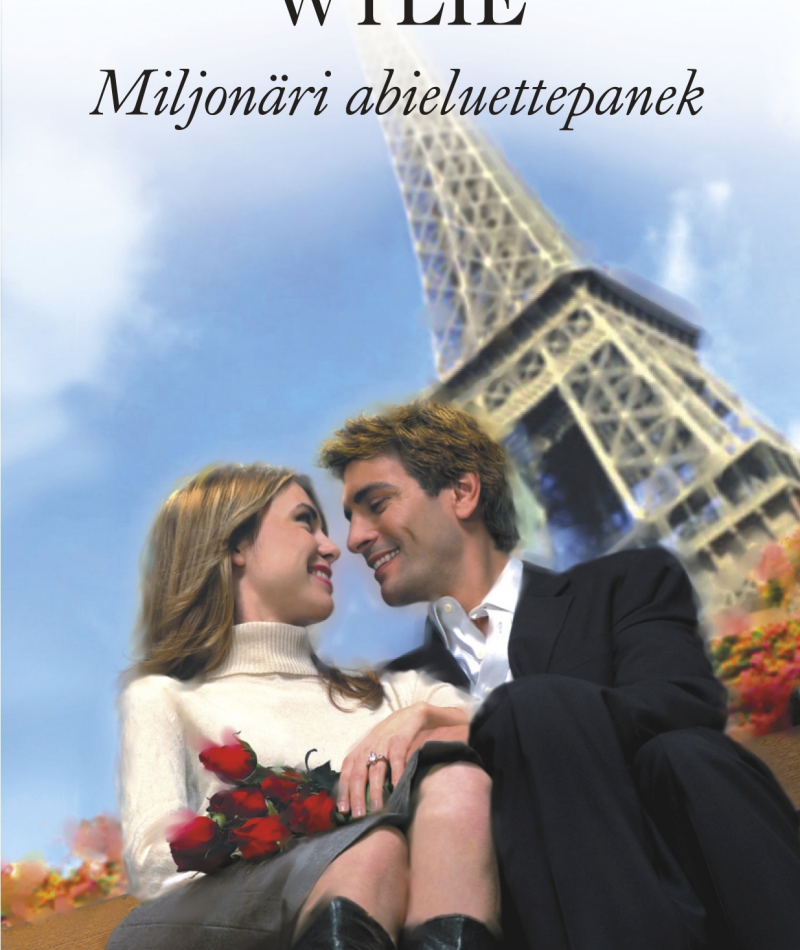
HARLEQUIN®

012
VEEBRUAR

Romantika

TRISH
WYLIE

Miljonäri abieluettepanek

Esimene peatükk

Kerry Doyle pidas ennast väga kannatlikuks naiseks. Ta oli oodanud aastaid oma unelmatereisi, teinud hoolsalt ettevalmistusi, pannud kõik ajaliselts paika. Aga kui mees kõrvalistmel teda jälle küünarnukiga togis, oli Kerryl tahtmine karjuda. Ta oli parema koha saamiseks ostnud kallima pileti, et pika lennu ajal oleks lähedam istuda. Ja nüüd ähvardas juba selle esimene etapp – seitsmetunnine reis Dublinist New Yorki koos ümberistumisega Shannonis – kujuneda kõrval istuva mehe tõttu poole pikemaks.

Ja ometi oli mees tundunud enne õhku tõusmist olevat igati sobiv reisikaaslane, kuni ta ei istunud liiga...

Uus togimine, mille peale Kerry ohkas. Tegelikult polnud see päris togimine, aga ikkagi...

„Vabandust.”

See oli juba parem. „Ehk tõmbaksite pisut vasakule?”

Mees nihutas ennast ja saatis Kerryle naeratuse, mis võiks võluda iga naist, olenemata sellest, kui palju ta neid enne oli pahandanud. „Stjuardess on mind juba kaks korda käruga müksanud. Mu kere on nende kitsaste istmete jaoks liiga suur.”

Hea küll, selles osas oli mehel õigus. Kerrye ei jäänud märkamatuks mehe kasv, kui too lennukisse sisenes ja eriti siis, kui ta üle tema pea oma kotti pakiriiulile asetas. Ta oli väga pikk. Muidugi ei osanud Kerry öelda tema täpset pikkust, enne kui sai võrrelda teda püsti seistes oma keskmise kasvuga, kuid oletas, et see võib olla ligi sada üheksakümmend sentimeetrit. Tal olid tugevad õlad, lai rind ja lihase-

lised käsivarred ning kuigi alumine osa temast oli mõõdukalt sale, ei sobinud see kuigi hästi lennuliini poolt ette nähtud gabariitidesse.

Niisiis oli Kerry talle isegi pisut kaasa tundnud. „Seda ma näen... aga ma tunnen pisut muret selle pärast, et kui ma tellin hiljem midagi joodavat, siis võite te mind mük-sata valel ajal.”

See võib mõjutada isegi joogivalikut, sest kohv ja tee jätvavad plekke. Ja riided, mis tal kaasas on, peavad tükk aega vastu pidama. Nagu alati, oli Kerry ülimalt praktiline, see oli tal loomuses.

Ta lisas sõnadele viisaka naeratuse kavatsusega edaspidisest vestlusest loobuda, ent see mõte katkes äkitselt, kui mees enne vastamist uurivalt ta nägu silmitses.

Kenad silmad. Tegelikult *väga* ilusad silmad. Helesinised, mis tundusid tänu neid ümbritsevatele tumedatele tihedatele ripsmetele veelgi heledamad. Neis vilksatas ka tumedamaid ja kahvatumaid varjundeid, otsekui poleks kunstniku pintsel värve korralikult seganud. Ebatavaline kombinatsioon, mida on raske unustada.

Kerry ohkas taas, ent hoopis teisel põhjusel...

„Ehk mõtleme välja mingi koodi?”

Kerry rebis pilgu mehe silmadelt lahti, kuid jõudis märgata kergelt naeruvinet ta saatanlikult sensuaalsetel huultel. Huumorimeel tuleb kimbatust tekitavas olukorras kasuks, mõtles Kerry ja vastas naeratades: „Ettevaatust, Will Robinson! Jook saabub!” Kui mees märkab ta huvi kuuekümnendate aastate kehva ulmekirjanduse vastu, võib ta Kerryle isegi pisut meeldida.

„,,Eksinud kosmosesse”, jah?”

No näed, teab! Kerry noogutas ja ta naeratus muutus säravamaks.

„See sobib hästi. Aga te võite virutada mulle iga kord ribide vahele, kui rohkem ruumi vajate.”

„See on kindlasti ahvatlev.” Kerry silmad tõmbusid pilukile mõtte juures, et „ahvatlev” tähendas flirti võhivõõra mehega juba pika reisi esimesel etapil. Aga mees terve nisti oli üks suur ahvatlus ja kes võiks Kellyle seda pahaks panna? Kuigi ta riided olid tavalised – teksapüksid ja T-särk, mis oli tooni võrra tumedam ta vapustavatest ilusatest silmadest –, oli ta jõudnud osta kallima lennupileti. Ja see oli hea märk.

Sarimõrtsukad ei reisi kallitel kohtadel, kinnitas Kerry endale. Inimröövlid... noh, see on võimalik, kuna seal liiguvad suuremad rahad...

Mees langetas pea ja nihkus natuke lähemale, kergitas käega avatud raamatut Kerry süles, et lugeda kaanelt pealkirja. Ta hüpnootiliselt võluva suu nurgad tõmbusid kergetele muigele.

„Loete reisijuhti?”

Kerry asetas selle klapplauale, noogutas ja ütles: „See on natuke liiga põhjalik. Viimaste kuude jooksul olen ma lugenud neid tonnide kaupa ja see tundub olevat parim.”

Mehe tumedad kulmud kerkisid pisut, kui Kerry teda silmanurgast piidles. „Mismoodi liiga põhjalik?”

„Noh, viimane kui üks vähegi vaatamist vääriv koht on kirjas. Ja kui sa pole seal varem olnud ja aega vähe, on raske nende seast valida.” Taas uppus Kerry pilk mehe silmadesse, ta selgroogu läbis kummaline külm värin ja nahk käsivartel hakkas kihelema.

Kui tavaliselt näitas selline tunne, et midagi hakkab juhtuma, siis mida see seekord tähendab? Tema kõrval istub ju uskumatult kena mees.

Kerry otsis mehe näolt vastust, aga ei saanud seda. Võib-olla tuleb see lähedusest, oletas ta. Lennukis kellegi kõrval istumine loob teatud kontakti. Nii et naabri hingamise, kerge meheliku muskuselõhna, tumeda habemetüüka ja paksude ripsmete pilgutamise tunnetamine oli täiesti loomulik reageering.

Kuna Kerry silmitses teda natuke kauem, kui ehk viisakas oleks, pööras mees ennast ja asetaskäed laiale rinnale vaheliti.

„Kuidas te kavatsete sellest kasuliku välja noppida?”

Mida? Ah-jaa, nad olid ju vestelnud reisijuhist. Kerry hingas sügavalt sisse, silmitses raamatut ja vangutas oma tavatu mõtlemisvõimetuse üle mõttes pead. „Ma ei tea. Võib-olla jätan mõned peatükid vahele.”

„Mille põhjal?”

„Kohal viibimise aja põhjal? Et kui olen kohapeal kaks päeva, siis vaatan seda ja seda, kui nädal aega, siis... noh, midagi seesugust.”

Kui vastust ei tulnud, tõstis Kerry pilgu ja nägi mehe mõtlikult kortsus kulmuga profiili. Teda on tõesti meeldiv vaadata. Ta pole mingi meeste deodorandi plakat, aga kindlasti sobiks ta reklaamima spordirõivaid, võimsa mootoriga džiipe või aktiivset puhkust. Temas oli midagi väga mehelikku, mis poeb naisele sügavale hinge.

Kerry silmitses parajasti ta lühikesi tumepruune juukseid, kui mehe hääl äratas ta mõtiskelust...

„Kasulik oleks vaadata läbi ka reisi pikkusega sobivate kaasa võetavate asjade loetelu. Ja võib-olla ka lühike ise-

loomustus iga peatüki lõpus – kas sa oled tüüpiline turist, üllatavate kogemuste otsija, peolõvi või lastega reisija...”

Kelly naeratas istme seljatoele enda ees. „Kas me peak-sime nüüd raamatu ümber kirjutama?”

Kui mees talle otsa vaatas, tantsis ta silmades naerusä-de ja Kelly oli jälle otsekui hüpnootiseeritud, kui mees vaik-selt vastas: „Võib-olla.”

Siis ulatas Kerryle oma suure käe. „Ronan O’Keefe. Ja mida iganes te soovite juua, on see minu poolt tänutäheks, et ostsite mu raamatu. Aga kuna joogid on pileti sisse ar-vestatud, luban ma, et ei togi teid joomise ajal.”

Kerryl jäi ehmatuses suu lahti, ta kontrollis kähku autori nime kaanel ja raputas pead. „Jumal tänatud, et ma ei öel-nud selle kohta midagi liiga halvustavat.”

Tema äsjane tunne oli olnud vist teatud mõttes hoiatus.

Kerry käsi viibis Ronani soojas pihus natuke kauem, ta pilk püsis mehel, kui too vastas: „Seda küll.”

Soojus levis Kerry väiksesse kätte ja sealt edasi. Ronanil oli tugev käepigistus, mis oleks Kerry isale meeldinud. Aga Kerry tundis, kuidas ta kurk kuivaks tõmbus.

„Kui ma oleksin öelnud midagi säärast, kas te oleksite siis ennast tutvustanud?”

„Lõpuks ikka.”

Naerusäde Ronani silmades rääkis Kerryle selget keelt, et mehele teeb see nalja. „Kas seda on ka varem juhtu-nud?”

„Kutshaigus lööb reisi ajal välja.” Mees pööras pea viltu. „Seda juhtub ka lennujaamade raamatuleti juures, kui ma näen, et keegi ostab mu raamatu.”

Kui sellele lisandus vallatu silmapilgutus, puhkes Kerry naerma. Oskab see mees alles võluda! Vanamoeliselt mesi-

keelne, oleks ta lapsehoidja naeru pugistades öelnud. Ilmselt veedab mees pool oma elust lennukis naistega lobisedes. See tuletas talle meelde, et on aeg Ronani käsi lahti lasta.

Ta tõmbas selle ettevaatlikult ära ja tundis kohe puudust soojusest, mis oli meeldivaks kontrastiks lennukis valitsevale jahedale konditsioneeritud õhule, ning vaatas talle kulmu kergitades väljakutsuvalt otsa.

„Ja kust ma tean, et te olete see, kellena esinete?”

„Kas te ei usu?”

Kerry pööras peopesa ülespoole. „Et olla kindel, peaksin nägema teie passi.”

„Võib-olla kasutan pseudonüümi.”

„On see tõsi?”

„Ei ole.”

Kerry liigutas ootavalt kätt.

„Te ei ole eriti usaldav, eks?” Ronan vangutas pead ja nägi muige varjamisega vaeva. „Soovitus number üks: ära näita kunagi üksinda reisivale võõrale passi.”

Kerry silmad tõmbusid kissi. „Kust te teate, et ma reisin üksi?”

„Kogemused ütlevad, et koos reisivad inimesed istuvad tavaliselt kõrvuti.”

Õige tähelepanek. „Noh, ma ei saa ju kahmata teie passi, ronida üle teie ja põgeneda sellega kümne kilomeetri kõrgusel, eks?”

„Tõsi jah...” Ronan nihkus lähemale ja lisas delikaatsel sosinal: „Kuigi üle minu ronimist oleks huvitav vaadata. Seda pole keegi varem üritanud ja see annaks mõistele „meelelahutused lennu ajal” täiesti uue tähenduse.”

Kui Kerry kuulis turvavöö pandla klõpsatust ja Ronan veelgi lähemale nihkus, tõmbus ta automaatselt akna poole.

Mitte et ta oleks seda tegelikult soovinud, ent sellist vallatlemist oli mees ilmselt pidevalt praktiseerinud ja tema, Kerry, oli selle esile kutsunud.

„Kas te flirdite iga naisega, kes juhtub lennukis teie kõrval istuma?”

Ronald vastas väljakutsuvalt: „Kas te ei leia, et see on mugav moodus lühisuhteid luua?”

„Kas veel üks kutsehaiguse ilming, või mis?”

„Võimalik.”

Aasimine viis lõpuks kulunud passi esitamiseni, mida ta Kerry nina ees lehvitas. „Ma tahan seda tagasi. Ja hoia-tan – vajaduse korral kasutan ma jõudu.”

„Nõus.” Kerry sirutas käe passi järele, kuid Ronan tõm-bas selle eemale.

„Teeme ausat vahetust.”

„Ohhh!” hakkas Kerry naerma. „Vaevalt küll!”

„Kas passipilt on nii halb?”

„Kas te tahate öelda, et ma ei ole fotogeeniline?”

Ronan uuris korraks ta nägu ja ütles: „Ma kahtlen selles.”

Kerry põsed hakkasid õhetama, mida ta pidas omava-nuse naise puhul imelikuks. Aga ta leidis sellele kohe va-banduse.

„Kas teile pole öeldud, et daamide vanust ei küsita?”

Ronan teeskles segadust ja patsutas passi vastu sõrme-nukke. „Millal ma seda tegin?”

„Passis on sünniaeg kirjas.”

„Ah...”

„Ja pealegi on teil vahekäigupoolne iste, teil on kergem sellega jalga lasta. Keegi ütles mulle hiljuti, et üksinda reisivale võõrale on ohtlik oma passi ulatada.”